

Sv. Terézia z Lisieux

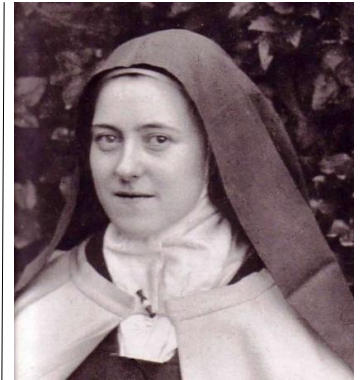
„Modliť sa za hriešnikov ma uchvacovalo, ale modliť sa duše kňazov, ktoré som považovala za krištáľovo čisté, sa mi zdalo divné! [...] Ach, v Taliansku som pochopila svoje povolanie! Nešla som zbytočne príliš ďaleko pre také užitočné poznanie! [...] Počas jedného mesiaca som žila s mnohými svätými kňazmi a videla som, že ich vznešená dôstojnosť ich síce povznáša nad anjelov, no napriek tomu nie sú menej slabými a krehkými ľuďmi. [...] Ak svätí kňazi, ktorých nazýva Ježiš vo svätom evanjeliu ‚soľou zeme‘, ukazujú svojim správaním, že nanajvýš potrebujú modlitby, čo povedať o tých, ktorí sú vlažní? Nepovedal Ježiš aj to: ‚Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia?‘. (Pút' do Ríma, s. 119). ‚Milá Matka, aké krásne je povolanie, ktoré má za cieľ uchovávať soľ, určenú pre duše! To je povolanie Karmelu, pretože jediným cieľom našich modlitieb a našich obetí je byť apoštolkou apoštolov, modliť sa za nich, zatiaľ čo oni hlásajú dušiam evanjelium svojimi slovami, a hlavne svojím príkladom...“ (Ms A 56r).

Hľa, čo sa stalo, keď 17. júla dostala tento presmutný list od sestry Celiny: „Raz sme náhodou vošli do akéhosi úbohého kostolíka. Musela som sa veľmi premáhať, aby som zadržala slzy. Len si pomysli: svätostánok bez závesov, naozajstná tmavá diera, možno skrýša pavúkov, biedne cibórium – zdalo sa mi medené, a čím bolo prikrýté? Špinavou handrou, čo už nemala náležitý tvar... A v cibóriu jediná hostia. Žiaľ, v tej farnosti viac nepotrebovali: nijaké sväté prijímanie cez rok okrem Veľkej noci. Tí vlažní kňazi na vidieku, čo majú po celý deň zatvorený kostol. Napokon sú starí a bez prostriedkov. Ó, Terézia, ten pohľad mi trhal srdce na kusy!“ (List 129). Nasledujúci deň, kým sa sestra zaoberala kupovaním nového cibória a na Karmeli pripravovali vyšívajúci závoj – Terézia odpovedala: „Keby si vedela, ako sa Tvoj list prihovril mojej duši... Drahá Celina, urobme si v našom srdci malý svätostánok, kde by sa Ježiš mohol utiahnuť, poteší sa a zabudne, na čo my nemôžeme zabudnúť: na nevďačnosť duší, ktoré ho opúšťajú v prázdnom svätostánku!... Otvor mi, sestra moja, priateľka moja, holubička moja čistá. Namoklo rosou moje temeno, nočnými kropajami moje kučery.“ (Pieseň piesní 5, 2): hľa, ako sa Ježiš prihovára našej duši, keď je opustený a pokorený! Celina, myslím si, že najväčšmi ho trápi zabudnutie!“ (List 108). „Drahá Celina, stále Ti chcem povedať to isté. Ach, modlime sa za kňazov, každým dňom sa ukazuje, akí sú Ježišovi priatelia vzácní... Myslím, že to musí pociťovať ešte

silnejšie ako nevďačnosť, najmä ak vidí, že jemu zasvätené duše dávajú iným svoje srdce, ktoré patrí výlučne jemu...“ (List 122). Potrebujeme kňazov „ktorí vedia milovať Ježiša... a ktorí sa ho dotýkajú tak nežne ako Mária, keď ho hladkala v kolíske!“ (List 101). (slov. preklad Mária Gálová, vyšlo pod názvom Sv. Terézia od Dieťaťa Ježiša a Svätej tváre: Listy. Súborné dielo, 2. zväzok, Bratislava, Lúč 1999)

Modlitba sv. Terézie za misionára, ktorý jej bol zverený: „Ó, môj Ježišu! Ďakujem ti, že si splnil jednu z mojich najväčších túžob, túžbu mať brata, kňaza a apoštola... Cítim sa veľmi nehodná tejto priazne, ale pretože si láskavo udelil svojej úbohej neveste milosť pracovať zvlášť na posväcovaní duše určenej za kňaza, s radosťou ti za ňu obetujem všetky modlitby a obety, ktoré ti môžem predniesť. Prosím ťa, môj Bože, nepozerať na to, čím som, ale na to, čím by som mala a chcela byť, totiž rehoľničkou úplne zapálenou láskou k tebe. Pane, ty vieš, že mojou jedinou ťažkosťou je pričiniť sa, aby ťa ľudia poznali a milovali, a teraz sa moja túžba splní. Ja sa môžem len modliť a trpieť, ale duša, s ktorou si ma láskavo spojil sladkými putami lásky k blížnemu, bude bojovať na širšej pláni, aby ti získavala srdcia, a ja ťa budem na vrchu Karmel pokorne prosiť, aby si jej dal zvíťaziť. Božský Ježišu, vypočuj prosbu, ktorú ti prednášam za toho, čo chce byť tvojím misionárom. Ochráň ho v nebezpečenstvách sveta, daj, aby čoraz lepšie pocítil ničotu a márnosť pominuteľných vecí, ako aj šťastie vedieť nimi pohrdáť z lásky k tebe. Nech už teraz jeho vznešený apoštolát pôsobí na tých, čo ho obklopujú, nech je apoštolom hodným tvojho

Najsvätejšieho Srdca... Ó, Mária, láskavá Kráľovná Karmelu, tebe zverujem dušu budúceho kňaza, ktorého nehodnou sestričkou som práve ja. Ráč ho poučiť, s akou láskou si sa dotýkala božského Dieťaťa Ježiša a zavíjala ho do plienok, aby mohol raz pristúpiť ku svätému oltáru a držať vo svojich rukách nebeského Kráľa. A ešte ťa prosím, aby si ho vždy chránila svojím panenským plášťom až do tej šťastnej chvíle, keď opustí toto slzavé údolie a bude môcť pozeráť na tvoju nádheru a po celú večnosť požívať ovocie svojho slávneho apoštolátu...“ (slov. preklad F. Kostolanský, in: Sv. Terézia od Dieťaťa Ježiša a Svätej tváre: Vstupujem do života. Súborné dielo, 4. zväzok, Bratislava, Lúč, 2006, modl. 8).

*Veľmi Ťa milujem,
ó Pane, moja sila!
Boh, moje bralo,
hrad a záchrana,
Hospodin je môj štít
a moja nádej, roh mojej spásy,
moja istota.*

*Na Pána volám,
čo je hoden chvály.
Od nepriateľov
On ma zachránil.
Omotali ma povrazy smrti
a vlny záhuby ma vystrašili.
Ovinuli ma putá podsvetia,
smrť dostihla ma
svojím osídlo.
V úzkosti veľkej
na Boha som volal,
na Hospodina kričal som.
On počul môj hlas
vo svojom svätom chráme
a výkrik môj
Mu k sluchu prenikol.*

*Vtedy sa pukla, zachvela sa
zem a zatriasli sa hory
v základoch.
To On sa hnevom zapálil.
A hustý dym sa valil
z Jeho nozdier,
žeravý oheň šľahať z Jeho úst
a blčali v ňom rozpálené uhle.
Naklonil nebesia a zostúpil
a mrákavu mal temnú
pod nohami.
Na cherubovi letel, niesol sa,
na krídlach vetra hrozivo sa
vznášal.
Z tiem urobil si skrýšu
vôkol seba
a z temných vôd a oblakov
svoj stánok.*

*Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár*

Prvá kniha žalmov. *Prebásnil Milan Rúfus*

S nitrianskym biskupom VILIAMOM JUDÁKOM o dnešnom odkaze slovanských vierozvestov pre Nitrú, svet i osobný život. solúnski bratia sú živým kultom, nie zabudnutým mýtom.

Čo všetko spája Nitrú s cyrilo-metodskou tradíciou?

V Nitre bol podľa písomných dokumentov krátko pred rokom 830 posvätený prvý kresťanský kostol. Po príchode svätých Konštantína a Metoda prežívala aj Nitra a jej kniežatstvo nový rozkvet kultúrneho, duchovného a kresťanského života. V tomto čase na žiadosť Svätopluka zriadil pápež Ján VIII. novú diecézu, ktorá bola pod správou arcibiskupa metropolitu Metoda. Nasledovali mnohé udalosti, ktoré neboli vždy priaznivé, ale sú dôkazom Božej prítomnosti, ako to napísal pápež Ján Pavol II. roku 1980 pri príležitosti 1100. výročia založenia biskupstva: „Hej, zo starobylosti Nitry – veď ide o prvú diecézu na území strednej Európy – sa rodí veľká istota, potvrdená hlasom jedenástich storočí: Boh bol vždy s nami.“ Tieto myšlienky pripomenul aj pri svojej návšteve Nitry 30. júna 1995: „Nitra nám hovorí o prvom tisícročí. Tu neďaleko stál prvý kresťanský kostol v stredovýchodnej Európe. Tu sa od roku 828 pšeničné zrno stáva v Eucharistii telom Krista, ktorý v sebe zjednocuje všetkých, čo ho s vierou prijímajú. Preto som túžil navštíviť Nitrú.“

Čo môže povedať cyrilo-metodská tradícia dnešnému človeku žijúcemu v globalizovanom svete?

Cyrilo-metodské hodnoty nie sú mŕtve bremeno a muzeálna záležitosť, ktorú každoročne oprášujeme. Ide o sprítomnenú historickú skúsenosť, ale aj o inšpiráciu stavať na týchto fundamentoch. Mnohí ľudia u nás nemajú dostatočnú predstavu o svojom kultúrnom zázemí – žijú akoby bez koreňov, a preto sa nemôžu cítiť rovnocennými partnermi v spoločenstve iných národov Európy. Nemožno však budovať spoločenstvo ľudí postavené na kresťanskej láske k blížnemu a zabezpečiť jeho budúcnosť len individuálnym konaním. Potrebné je aj verejné konanie zákonodarcov a politikov opierajúce sa o spoločné chápanie hodnôt.

Aký je váš osobný vzťah k svätým Cyrilovi a Metodovi? Vo svojej kňazskej pôsobnosti si neustále sprítomňujem ich misijné poslanie. Pôsobením Konštantína a Metoda naši predkovia vstúpili do európskych dejín, nerovných dejín, ako rovnocenný národ vtedajšieho feudálneho sveta, a to svojou písomnou kultúrou, právnym poriadkom s etickými normami kresťanstva. Svojou múdrosťou predišli stredovek, teda reformné hnutia v Cirkvi aj v národných kultúrach, keď evanjelium prijímali autenticky vo svojej rodnej reči. Práve oni začali viesť ekumenický dialóg v Cirkvi i dialóg s nekresťanským svetom, potrebu ktorého pociťujeme aj dnes. Mnohí účastníci Druhého vatikánskeho koncilu sa inšpirovali návratom k počiatkom kresťanstva. Potvrdilo sa, že kresťanské náboženstvo svojou inkultúraciou je vždy kultúrotvorné, zakladá trvalé duchovné aktivity, ktoré nám dodatočne potvrdzuje aj historiografia a kultúrna antropológia. S pokorou a obdivom pristupujem k dedičstvu našich otcov, k duchovnému a kultúrnemu dedičstvu svätých Cyrila a Metoda. Teda k tradícii, ktorej podstatu tvoril vždy kult oboch bratov – živý kult a nijaký mýtus.

MARTINA GROCHÁLOVÁ

Môj blížny! To je každý, kto potrebuje moje uznanie a priateľstvo a pomoc. Každý, kto čaká na priateľský pohľad, dobré slovo, pomocnú ruku. Nebýva za horami, nežije za morom. Môj blížny je tu.

Môj blížny! To je manžel, manželka. Životný partner, životná partnerka. Ľudia, s ktorými bývam, ktorí patria ku mne, k môjmu domovu. To sú moje deti a všetky deti, ktoré hľadajú teplo môjho srdca. To sú otcovia a matky, ktorí stoja o moju náklonnosť.

Môj blížny! To je chorý od vedľa, ktorý už dlho leží v posteli, a ešte ma nikdy nevidel. Opustení, osamelí, ktorí sú celkom sami so svojimi starosťami. Susedia, ktorým môžem preukázať nejakú službu. Bezdomovci, ktorí ležia na ulici. Ľudia, ktorí sú nahnevaní a nevidia žiadne východisko. Ľudia, ktorí trpia a potrebujú súcitné srdce.

Tí všetci sú moji blížni!

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Na sviatok svätého Petra a Pavla sa konala zbierka „**Cent svätého Petra**“. V našej farnosti sa na tento účel vyzbieralo 95,52 Eur. Za vaše milodary vám vyslovujeme úprimné: **Pán Boh zaplať!**

Sväté omše v 14. týždni cezročného obdobia (B)

9.VII. pondelok *«Missa tridentina»*

18.00 *Za farníkov*

10.VII. utorok

18.00 *Za Ľ. Jána a Annu Širokých*

11.VII. streda

18.00 *Za Ľ. Jozefa a Annu Adamčikových*

12.VII. štvrtok

17.15 *Adorácia + posvätný ruženec*

18.00 *Za Ľ. Luboša Moravca, rodičov a babku*

13.VII. piatok

08.00 *Za Ľ. Ladislava Rafaela - pohrebná*

14.VII. sobota *Svätá omša s nedeľnou platnosťou*

16.30 *Sobáš snúbencov*

Martina Císara a Márie Hrdličkovej

Upratovanie kostola č.d. 325 – 352

15.VII. 15.nedeľa v cezročnom období (B)

08.00 *Za Ľ. Zitu Hukovú – 1. výročie*

Lektori: Vráblová M., Jelínek L.

09.30 *Svätá omša v Štefanovej*

10.30 *Za farníkov*

Lektori: Fajkusová P., Hajičková M.

14.00 *Posvätný ruženec, litánie*

Liturgický kalendár

9.VII. pondelok **sv. Augustín Zhao Rong, kňaz a spol.mučeníci**

10.VII. utorok **sv. Libuša (Amalberga), reholníčka**

11.VII. streda **sv. Benedikt, opát, patrón Európy - sviatok**

12.VII. štvrtok **sv. Ján Gualbert, opát**

13.VII. piatok **sv. Henrich**

14.VII. sobota **sv. Kamil de Lellis, kňaz**

Flauta a kvety pomarančovníka

Nech ma Pán Boh chráni pred svätými s mrzutou tvárou.

Sv. Terézia z Avily

To je veľkorysá sv. Terézia z Avily! Rovnako schopná a aktívna v zvládaní ťažkosti pri zakladaní nových kláštorov, psychologického odporu pri upevňovaní uvoľnenej rehoľnej disciplíny a zanedbaných kláštorných spoločenstiev na jednej strane, ako aj hlboko mystická v rozhovore a v stretnutí s Bohom: vždy vyžaruje priam nákazlivú veselosť. Teší sa zo sveta a priznáva, že „in silvis“ (v lesoch) našla viac podnetov pre meditáciu a modlitbu ako „in libris“ (v knihách). „Pohľad na polia, kvety a vodu ma naladil na modlitbu.“ A za darčekový balík sa poďakovala slovami: „Musím sa sama nad sebou smiať, lebo za Váš balík s pečivom, peniazmi a inými dobrotami Vám nemám čo poslať, len tento pás kajúčnosti.“

Mrzutej sestry sa obávala viac ako armády démonov a bola presvedčená, že medzi hrncami a miskami jej kláštornej kuchyne sa prechádza sám Pán Boh. Nehanbí sa priznať k svojej nezničiteľnej chuti na pocukrované kvety pomarančovníka. Keď sa raz istá sestrička divila Terezinej chuti dojedla, svätica jej povedala: „Keď pokánie, tak pokánie, a keď jarabica, tak jarabica!“ Keď sa raz posťažovala pred Bohom, že svojich priveľmi tvrdo skúša, a On jej odpovedal, že tak zaobchádza so svojimi naozajstnými priateľmi, povedala mu: „Preto ich aj máš tak málo!“

A čo sv. Filip Neri, ktorého veselá povaha aj Goetheho nadchla a inšpirovala k oslavnej úvahe. Aj o ňom jeho súčasníci svedčia, že bol vždy veselý, prístupný každému huncútstvu, otvorený pre každý žart a že podporoval všetky zábavné hry. Rímsky karneval oslavoval svojím spôsobom, a to tak, že vo svojom oratóriu zaviedol takzvané „lunarie“: múzické slávnosti nábožnej veselosti. Rímski uličníci kedysi i dnes ešte robia krik okolo kostola nad jeho hrobom - Santa Maria in Vallicella, akoby vedeli, že vo vnútri tíško spiaceho „Pippo buono“ - „priateľ a detí“ ich krik po smrti rovnako málo ruší ako kedysi počas života. Hovorieval: „Môžu mi na chrbte aj drevo rúbať, len keď nehrešia.“

Ďalším príkladom je sv. Tomáš Mórús. Mal citlivú, ba až bojzlivú povahu, ale vo väzení a pred mučeníckou popravou prejavil taký rozhodný postoj, že sa stal priam stelesnením pavlovskej „radosti v súžení“. Ešte v liste z väzenia upokojoval svoju dcéru: „Nerob si o mňa starosti, ale teš sa v Bohu!“ A na popraviske povedal katovi: „Prosím vás, pomôžte mi hore, dole už pôjdem sám.“ Či taká víťazná, nezaťažaná myseľ sa neprejavila aj vo chvíli, keď otec Alfréd Delp, SJ 2. februára 1945 v

Berlíne pred svojou popravou pošepkal väzenskému farárovi Buchholzovi: „O pol hodiny už budem vedieť viac ako vy!“

A aký bol Don Bosco! K jeho prívetivu sa usmievajúcej, dobrotou žiariacej tvári, ktorá sa nám zachovala na mnohých fotografiách, sa výstižne hodia jeho vlastné slová: „To najlepšie, čo môžeme na svete urobiť, je: konať dobré skutky, byť veselý a vrabce nechať čvirikať.“

Citeľný závan takejto od Boha danej veselosti možno nájsť ešte aj dnes nad postavou parochus jovialis (láskavého pána farára), lebo sotva kde nájdeme spoločnosť veselých mužov, v ktorej sa povie toľko dobrých vtipov a ozýva sa taký veselý smiech, ako keď sa zidená spoločnosť kňazov či rehoľníkov pri krčahu piva alebo pohári vína svorne baví v zhode so žalmistom.

Max Rossler „Objav radosť“

Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia

(Jn 15, 1 - 8)

Láska je vzťah. Na to, aby prinášala plody, musí zostať na viniči. Taká je požiadavka Krista. Má to byť nerozlučné spojenie. Spojenie v láske potom nepozná hranice, prekračuje ľudské možnosti. Peter raz dal tejto láske limit.

V tejto metafore, ktorú Ježiš hovorí učeníkom, nehovorí len o minulosti, ale o neustálej prítomnosti s pohľadom do budúcnosti. Hovorí o nás. Ako prinášať plody.

Boh vo svojej láske vstúpil do viniča. Teraz už vinič nie je stvorenie, ktoré by sa dalo vytrhnúť a odhodiť. Boh sa sám stal viničom vo svojom Synovi. V ňom žije sám Boh. Preto hovorí učeníkom, že musia „zostať“ v ňom, ak chcú prinášať ovocie. Viera je tu celoživotné odovzdávanie seba.

Toto „napojenie sa“ na životodarnú miazgu, ktoré je nutné, spôsobuje neustále odumieranie človeka. Nôž, ktorý drží nebeský Otec a orezáva ratolesti, ukazuje na neustále očisťovanie. Je to vnútorná dráma, dynamika bytia v Synovi a so Synom na viniči. Procesy očisťovania sú bolestné, no vedú k svätosti. Pravá láska prechádza cez kríž.

Boh je nekonečná láska, ktorá zachraňuje pre ľudstvo to najdôležitejšie zo strateného raja, totiž strom - vinič poznania Božej lásky v Kristovi.

Osemkrát Ježiš opakuje učeníkom „zostaňte vo mne“ a žiada milujúce zotrvanie. V tom je podstata jeho lásky, že nie my milujeme, ale on miluje nás.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“.

Kto sa nemodlí?

Sedliak raz prišiel do hostinca, v ktorom už bolo veľa hostí. medzi nimi aj ľudia z mesta. Sedliak si sadol a objednal si jedlo. Keď mu ho priniesli, zopál ruky a pomodlil sa. Ľudia z mesta si z toho robili posmech a istý mladý muž sa sedliaka opýtal: „Tak to robíte u vás doma? Tam sa asi každý modlí, však?“

Sedliak ktorý medzitým už začal jesť, posmeškárovi odpovedal „Nie, ani u nás sa každý nemodlí.“

Mladý muž sa pýtal ďalej: „A kto sa nemodlí?“ „Nuž“, odvetil sedliak, „napríklad prasce pribehnú k válovu a bez modlitby začnú jesť.“

Rok nad evanjeliom

Modlite sa za svojich prenasledovateľov

Držme sa doslovne tejto rady a tohto príkazu. Namiesto úvahy a rozboru budem sa teda modliť. Pane, je mnoho ľudí, ktorí sú mi nesympatickí - závidia, šomrú, idú mi na nervy. S tým som sa už ako-tak zmieril. Niekedy si dokonca myslím, že aj ja som možno nesympatický iným. Ale ako sa mám zmieriť s tým, že jestvujú ľudia, ktorí ma nenávidia, ktorí mi spôsobujú samé ťažkosti, ktorí by mi hádam len jedno vedeli urobiť s radosťou - položiť mi veniec na hrob.

Pane, ty vieš, že takí sú, a poznáš ich. Na nízkej i vysokej úrovni. Bože, strpčuj mi život. Prečo chceš, aby som ich miloval? To je nadľudské. Chcelo by sa mi skoro povedať, že neľudské. Viem, ty si to dokázal, ale ja? Ja, priemerný človek a priemerný veriaci... Ved' títo všetci si nezaslúžia moju lásku!

Pane, takto uvažujem. Potom sa však zastavím a myslím si: Kto z nás si zaslúži, aby si ho mal rád? Kto z nás si zaslúži, aby za nás zomrel tvoj Syn? Ty máš rád všetkých. Všetkých chceš zachrániť láskou. Aj lenivých, aj zlodejov, aj neverných manželov, aj filmovú hviezdu, aj politikov, aj našich osobných nepriateľov, aj tých, čo sa previnili proti národu. Tak to robíš ty, Pane! Vždy a všade a natrvalo. A v mnohom sa ti naozaj darí. A keď sa ti aj nedarí, neprestávaš mať rád - ani mňa. Hoci som ti pripravil už toľko a takých sklamaní! Možno preto si nás neprosil, aby sme milovali nepriateľov, ale si nám to prikázal. Je ťažké rozpoznať aj v nepriateľovi tvoj obraz, ktorý nik nemôže celkom zničiť. Ty tento obraz vidíš stále v každom človekovi. A tvoj Syn ho videl aj na kríži. Ved' vtedy najviac prosil: „Otče, odpusť im!“

Pane, daj, aby som mal stále pred očami kríž tvojho Syna. Vztyčil si ho pre mňa, pre tvojich i mojich nepriateľov. Aj pre nepriateľov poriadku, slobody a viery. Pre tých, čo si strpčujú život v rodinách, pre tých, čo kradnú, i pre tých, čo terorizujú národy a prenasledujú bezbranných. Aby sme sa zriekli nenávisti, zla, násillia a našli u teba odpustenie, lásku a pokoj.

Pane, daj, aby som i ja zápasil o dobro proti zlu. Ale nech v tomto zápase nestratím lásku. Nech mi nie je dobrý každý prostriedok. Nech ma nestrhne nenávisť. Lebo vtedy by bol môj zápas o vieru a pravdu, zápas o teba, prehratý. Ocitol by som sa na strane nepriateľa.

Pane, doteraz som možno svojich nepriateľov nemiloval, ani som sa za nich nemodlil. Iste mi to ani teraz nepôjde bez tvojej pomoci. Zmiluj sa nado mnou! A zmiluj sa aj nad mojimi nepriateľmi. Ved' denne prosím, aby si mi odpustil, ako aj ja odpúšťam.

Robiť dobro v skrytosti

„Dajte si pozor a nekonajte svoje dobré skutky pred ľuďmi...“ (Mt 6,1).

Kto robí dobro, aby ho videli ľudia, ten púta pozornosť na seba a neprivádza nikoho k Bohu. Zastiera im výhľad na Boha. Stáva sa pre ľudí pohoršením pre svoje sebecko, ktorým nivočí Božie zábery s darmi, ktoré dostal. Akú odmenu ešte čaká, keď si privlastnil a ukradol všetko pre seba?

Každý z nás, kto robí dobro nezištne a pre Boha, dostáva svoju odmenu - svätec, jednoduchý veriaci i ten, čo hľadá Boha a jeho spravodlivosť. Svätčova odmena zodpovedá jeho poslaniu. Je odmenený tým, že plní svoje poslanie, ktoré je pre neho darom od Boha a tou najsvätejšou a najdôležitejšou vecou na svete. V tejto odmene dostáva svätec aj to, že jeho poslanie sa neslýchane božsky rozširuje v priestore i v čase, ďaleko nad jeho očakávania - napríklad u zakladateľov reholí. Rozšírenie rehole bolo pre Františka alebo Ignáca naozaj božskou odmenou. Takisto božskou odmenou bol pre svätú Terezku jej neopísateľný vplyv vo svete.

Odmenou jednoduchého veriaceho človeka, odmenou každého z nás je čoraz hlbšia viera, jej rozšírenie a apoštolské účinky na druhých. Boh odmeňuje našu osobnú vieru, keď vo viere robíme, čo sa od nás žiada. Boh rozširuje našu vieru, aby bola vierou v duchu Cirkvi, vierou apoštolátu a služby. A ten, čo hľadá, dostáva odmenu v tom, že nájde vieru a v nej istotu, že je na správnej ceste.

Všetci, čo robia dobro v skrytosti, sú odmenení vo svojej pokore, pretože nepozerajú na seba, pretože nechcú, aby ich ľudia videli a chválili. Ich odmenou nemusí byť to, že budú žiť v blahobyte. Boh má svoju mieru odmeny.

Dávať almužnu - to je čosi, čo vyrastá z nášho vnútra, zo srdca našej viery a má zostať tajomstvom našej lásky. Kto vytrubuje, že dáva almužnu, ten akoby znesväcoval intimitu svojej viery a lásky. Chce, aby ľudia obdivovali jeho samého, a nie Božiu dobrotivosť, ktorá sa cez neho prejavuje. Vzťah k Bohu takého človeka je po takto roztrúbenej almužne úbohejší, než bol pred ňou.

Opravdivá almužna alebo služba má byť diskretným ovocím viery a lásky. Takouto almužnou má byť každý náš kresťanský skutok služby druhým, má to byť milosť, ktorá sa cez nás prelieva do sveta pre dobro druhých.

Takéto almužny nám rozdával a ticho rozdáva dodnes svojimi milosťami Ježiš, Boží Syn, ktorý za svojho verejného účinkovania ani sám nechcel, aby sa o jeho daroch hovorilo. Dal nám príklad. A naznačil nám, aby sme sa nestarali a nebáli o odmenu. On vie a bude vedieť o každom podanom pohári vody.

Diskretnú almužnu, tichú službu, ktorá vyviera z našej viery a lásky, odmeňuje Boh podľa svojej svätej miery. Svätci sa s touto odmenou uspokojovali a nezáležalo im na tom, či ľudia budú vedieť o obetách, ktoré prinášajú. V dráme Človek pre všetky časy sa hovorí o svätom Tomášovi Morusovi:

„Kancelárom sa stal sir Thomas Morus - učenec a v očiach ľudu svätec. O jeho učenosti vydávajú svedectvo jeho spisy. Svätosť je vlastnosť, ktorá sa nedá tak ľahko dokázať. No celé jeho správanie a život dokazovali, že ju mal.“

Ako Morus sám chápal túto diskretnosť svätosti, vidieť z rozhovoru s jeho známym Richardom, ktorý sa s ním radil, či sa má dať do služieb kráľa, ktorý odpadol od Ríma. Morus Richarda odrádzal, že to ohrozuje svedomie. „Človek má ísť ta, kde nebude v pokušení,“ povedal mu. „Z vás by bol dobrý učiteľ.“ Ambiciózný Richard namietal: „Keby som aj bol - kto by o tom vedel?“ Morus mú dal dobrú odpoveď:

„Kto by o tom vedel? Vy, vaši žiaci aj vaši priatelia. A Boh! To nie je zlé obecenstvo!“

Boh vie a bude vedieť vždy o každom, aj najskrytejšom našom dobrom čine.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice vo Vištuku